

pismo. Občutek imam, da dobesedno padete v vlogo ...

Gregor: Nikoli nisem trdil, da dobro poznam Sveto pismo. Mislim, da sem še precej daleč od tega. Je pa res, da ga rad prebiram in da v njem uživam ne samo kot vernik, temveč tudi kot igralec, ustvarjalec. Sveto pismo je zame živa knjiga. Knjiga sedanjosti, tega trenutka – mene, mojega odnosa z Bogom, ne pa le nek zapis iz preteklosti, opis zgodovinskih dogodkov in ljudi, ki jih že zdavnaj ni več. To počnem tudi v svojih monodramah: Sveto pismo »prevajam« v svoje življenje. In »Minutke« so na nek način mini monodramice. Upam, da bodo skozi smeh tudi nagovorile, poučile, spreobrnile, sprožile razmišljanje, pogovor ... debato.

David, ste vi prvi kritik?

David: Sebe bi sicer oklical za prvega vizionarja. Gregorjeva besedila se me skoraj vedno tudi osebno dotaknejo, tako da v njih še sam odkrivam vedno nova spoznanja, vendar si jih Gregor vedno predstavlja malce manj razdelano kot jaz. O vsakem delu se sicer pogovoriva vsebinsko in režijsko, vendar se vsak drži svojega dela. Sam rad režiram, stvari, ki so že na papirju rad prenašam v vizualni in zvočni svet. Pri ustvarjanju te serije mi je posebej všeč, da imam svobodo pri eksperimentiranju. Skoraj vsak del se razlikuje po stilu, kljub temu da bistvo ostaja isto: monolog enega izmed karakterjev iz Svetega pisma. Kako se Gregorjevo besedilo preljuje v sliko, ostaja na mojih plečih, ampak zame je to eden izmed največjih čarov, ki me še naprej navdušuje za režijo.

Kje je meja med satiro in norčevanjem?

Gregor: Ne vem točno. Imam pa potni list in sem to mejo že kar nekajkrat prečkal. V obe smeri. (nasmešek)

Še kakšna zanimivost s snemanja?

David: Vsako snemanje je po svoje naporno in zabavno obenem. Na zadnjem snemanju smo snemali s čredo ovac, ki so bile za ozadje pa tudi za definicijo Gregorjeva značaja iz Svetega pisma. Seveda pa so nam povzročale tudi preglavice, saj smo morali posneti nekaj scen samo z eno ovco – in seveda, ovce nočejo iz črede ter se ves čas držijo skupaj. No, tukaj smo se namučili, da smo eno izmed ovc »ulovili«

ter jo poslali v pravo smer, kot smo hoteli za kader.

Prav tako zabavno pa je tudi v ekipi. Mikroman oziroma operater mikrofona po navadi na dolgi palici usmerja mikrofona čim bližje Gregorju, da je zvok čim bolj posnet. Na mikrofona pa večkrat nastavi zadevo, ki ščiti mikrofona pred vetrom in šumom. Ta zadeva je kosmata, zato se ji reče žargonsko kar »maček«. In Gregor je najbolj jezen, ko kdaj tega »mačka« dobi v glavo, ko ga operater mikrofona spusti prenizko k njemu. Takrat Gregor malce popeni. Seveda bolj v hecu.

Se slovenski kristjani znamo šaliti na svoj račun? Se strinjata, da smo v povprečju kar malo zateženi.

Gregor: Oh, kaj pa vem. Zdi se mi, da Slovenci kot narod in kot posamezniki ne prenesemo šale na svoj račun: smeje mo se Muju in Hasu, smeje mo se sosedu, ker mu je crknila krava, da pa sem

/// ZDI SE, DA JE GLAVNA IN NAJBOLJ POMEMBNA STVAR PRI VSAKEM USTVARJANJU VERA V TO, KAR ČLOVEK POČNE.

jaz stopil na bananin olupek in padel na r. – to pa res ni smešno. Mislim, da je naš problem, da sami sebe jemljemo preveč zares, Boga pa premalo. Kdor stopi na pot za Bogom, pa ga vseskozi gleda v hrbet, bo kmalu resno zadihan ... Kdor stopa prehitro, bo prehitel celo samega Boga in bo vseskozi resno zaskrbljen, kaj si za njegovim hrbtom misli Bog. Kdor pa pusti, da ga Bog dohiti in gre z njim vstric, bo Boga gledal v oči in kaj kmalu si bosta krajšala čas z veselimi štorijami.

David: »Zateženost« slovenskega kristjana sega globoko v korenine zgodovine slovenskega naroda. Sam izhajam iz mlajše generacije slovenskih kristjanov in s svojimi vrstniki sem preživel veliko časa tudi ob pogovorih o tej problematiki. A z vsemi, s katerimi se odkrito pogovarjam, predvsem iz moje generacije, vidim, da se dobro razumemo tudi takrat, ko vnesemo v pogovor humor, pa četudi na račun nas samih. Mislim, da je mlajša generacija vedno manj obremenjena s pritiski, ki so jih čutili naši starši s strani družbe ter z vzgojo, ki je bila zelo toga in sko-

pa s smislom za humor. Sam gledam na prihodnost naroda zelo pozitivno: dajmo času čas ter mlajši generaciji priložnost, da pokaže, če je kaj manj zateženatista pred njo.

Gotovo se bo našel kdo, ki bo Minutke razumel drugače?

David: Kritike je deležna prav vsaka stvar, še stvari, ki jih ohranimo v družini so deležne kritike bratov in sester, tako da je pričakovati, da tega ne bo, nesmiselno. Vendar se mi zdi, da je glavna in najbolj pomembna stvar pri vsakem ustvarjanju vera v to, kar človek počne. In če je pri stvari s srcem, odkrito ter brez prikritih namenov, izdelek dobi svojo publiko. Pričakovati, da bo ta publika stoođtota, ne gre. Sam verjamem v projekt, mislim, da je Gregor ustvaril čudovite interpretacije svetopisemskih odlomkov, sam pa sem poskušal temu dodati še vizualno komponento.

Gregor: O, seveda. Ljudje smo si različni, različnih pogledov in okusov. In s tem ni prav nič narobe. A so ljudje (taki brez potnega lista), ki komaj čakajo, da se s čim ne strinjajo in so strašno hitro užaljeni. In če bodo »Minutke« kakšnemu takemu izvabile vsaj majhen nasmešek na lice, bo to gromozanski uspeh. ■

MANICA FERENC

**GALERIJA
DRUŽINA**

**PRODAJNA
RAZSTAVA**

**UMETNIKI
KARTAS**

**Razstavljajo udeleženci
17. mednarodne likovne kolonije:**

Arkan Al Nawas, Brane Jazbar, Zvonimir Kamenar, Konrad Krajnc, Jana Peršolja, Hrvoje Marko Peruzovič, Dušan Sterle, Ubald Trnkoczy, Klavdij Tutta, Joanna Zajac Slapničar.

Na ogled so tudi dela strokovnih sodelavcev in udeležencev dneva odprtih vrat.

Razstava bo odprta do 10. februarja, od ponedeljka do petka med 10. in 17. uro.